

opusdei.org

Utorok po 4. velkonočnej nedeli

Rozjímania na utorok po 4.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy: Ježiš
účinkoval pred dvetisíc rokmi a
pôsobí aj teraz; nikto nás
nemôže odlúčiť od Kristovej
lásky; byť jeho
spolupracovníkmi vo svete.

28.04.2026

VODCOVIA izraelského ľudu často
žiadali Ježiša, aby im ukázal
definitívne znamenie, že je Mesiáš:
„Ako dlho nás budeš držať v napätí?”

Ak si Kristus, povedz nám to jasne“ (Jn 10, 24). Na to im Pán odpovedal: „Povedal som vám to, a neveríte; svedčia o mne skutky, ktoré konám v mene svojho Otca“ (Jn 10, 25). V skutočnosti Ježiš už vykonal mnoho zázrakov a divov, ktorých svedkami boli aj samotní vodcovia ľudu. A nielen to, ale aj vysvetľoval svoje učenie plné nádeje a lásky. Jeho kázanie bolo podložené jeho skutkami. Preto inokedy povedal: „Ak nekonám skutky môjho Otca, neverte mi. Ale ak ich konám, keď už nechcete veriť mne, verte tým skutkom“ (Jn 10, 37-38).

Ježiš konal vtedy a pokračuje v tom aj teraz. Napríklad v našich životoch koná a konal veľkoryso. Túto oblasť Božieho pôsobenia si musíme často pripomínať; niekedy „strácame pamäť na veľké veci, ktoré Pán urobil v našich životoch, v jeho Cirkvi, v jeho ľude, a zvykneme si ísť vlastnou cestou s vlastnými silami, vo vlastnej

sebestačnosti (...). Mojžiš upozorňuje ľud, aby si po príchode do krajiny, ktorú nedobyli, pripomenuli celú cestu, ktorou ich Pán priviedol“^[1].

Niekedy, podobne ako títo vodcovia izraelského ľudu, môžeme byť v pokušení žiadať od Ježiša dôkaz jeho božskosti, keď ho môžeme nájsť vo vlastnom živote. Ako nám rád pripomínal svätý Josemaría, Božia moc sa nezmenšila (porov. Iz 59, 1); naďalej v nás koná tie isté zázraky ako pred viac ako dvetisíc rokmi. Môžeme si spomenúť na množstvo momentov, v ktorých bol Ježiš prítomný, staral sa o nás alebo nám dal nečakané svetlo na našu cestu. Tieto skutočnosti - dobro, ktoré robíme alebo ktoré sa nám deje - nás budú naplňovať radosťou a vždy budú prejavom blízkosti Zmŕtvychvstalého Krista v našom živote. „Dobre nám urobí, keď si budeme neustále opakovať Pavlovu radu milovanému učeníkovi Timotejovi: *Pamätaj na to,*

že Ježiš Kristus, z Dávidovho rodu, bol vzkriesený z mŕtvych podľa môjho evanjelia (2 Tim 2, 8). Pamätaj na Ježiša; on bol so mnou doteraz a bude so mnou až do času, keď sa postavím pred neho v sláve“^[2].

KRISTOVE OVCE vedia rozpoznať jeho hlas a jeho konanie. Keď mu dôverujeme, môžeme si byť istí jeho ochranou. „Ja im dávam večný život. Nezahynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno“ (Jn 10, 28-30).

Vždy chceme byť v rukách pastiera. V našom živote však prídu chvíle, keď sa nám bude zdať, že sa od jeho prístrešia vzdalujeme. Môžu to byť chvíle milosti, pretože Pán nám dá

silu zostať pri ňom; hlbšie nám odhalí, aký je a ako koná.

Môžeme povedať so svätým Pavlom: „A som si istý, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“ (Rim 8, 38-39). Tieto Ježišove slová, v ktorých nás uisťuje, že sme vždy v jeho rukách, „nám sprostredkujú pocit absolútnej istoty a nesmiernej nehy. Naš život je úplne bezpečný v rukách Ježiša a Otca, ktorí sú jedno a to isté: jedna láska, jedno milosrdenstvo, raz a navždy zjavené v obete kríža“^[3].

S presvedčením, že sme v Božích rukách, sa mení spôsob, akým vykonávame svoje každodenné činnosti. Zvláštnym spôsobom nás naplní väčší pokoj: tvárou v tvár

naším chybám, tvárou v tvár chybám druhých, tvárou v tvár minulosti, prítomnosti a budúcnosti. Svätý Josemaría sa vyjadril, že kresťania žijú týmto spôsobom: „milujú Boha a vedia prijímať protivenstvá ako požehnanie prichádzajúce z jeho ruky“^[4].

V ČÍTANÍ zo Skutkov apoštolov, ktoré nám bolo ponúknuté v dnešnej liturgii, čítame o príchode kresťanov do mesta Antiochia. Prišli tam v rozporuplnej situácii, pretože prenasledovanie, ktoré nasledovalo po smrti svätého Štefana, ich prinútilo opustiť miesto, kde sa zdržiavali. Oni sa však nenechali odradiť, ale spontánne rozprávali ľuďom okolo seba o Ježišovi a jeho evanjeliu. Písmo nám hovorí, že „Pánova ruka bola s nimi a veľa ich

uverilo a obrátilo sa k Pánovi“ (Sk 11, 21).

Božie ruky nás nielen chránia, ale aj podnecujú, aby sme pre neho pracovali vo svete. Každý z nás môže urobiť niečo pre Pána, šíriť jeho teplo v našom prostredí, prinášať tú lásku, ktorá nás naplňuje. Aké nadšenie nám dáva vedomie, že sme Božími spolupracovníkmi vo svete! Hovorí sa, že počas jedného z bombardovaní počas druhej svetovej vojny prišiel Kristus v istom nemeckom kostole o ruky; keď uvažovali o obnovení obrazu, radšej nechali Krista bez týchto končatín a namiesto toho na brvno kríža napísali vetu, ktorá pripomína tým, ktorí ju čítajú, že my kresťania sme Ježišovými rukami na zemi. „Pán nám daroval život, zmysly, schopnosti, nespočetné množstvo milostí: nemáme právo zabúdať, že každý z nás je, spolu s mnohými inými, robotníkom na majetku, na ktorý nás on poslal, na

to, aby sme spolupracovali pri získavaní potraviny pre ostatných ľudí“^[5].

Úryvok zo Skutkov apoštolov sa končí príchodom svätého Barnabáša a svätého Pavla do Antiochie, aby potvrdili vieru tých, ktorí sa obrátili. V tomto meste šírenie evanjelia naberalo na sile. A práve tam boli učenici prvýkrát nazvaní „kresťanmi“ (porov. Sk 11, 26). Zdá sa, že toto pomenovanie vzniklo mimo kresťanskej komunity, ale v každom prípade ho naši prví bratia vo viere privítali. Ako hrdo sa cítili! Tým, že hovoríme, že sme kresťania, vyjadrujeme svoju príslušnosť k Pánovi a túžbu stotožniť sa s ním. Pamätanie na to, že sme kresťania, a pripomínanie si Božieho pôsobenia v nás nám pomôže uvedomiť si, že sme v Ježišových rukách a že sme jeho spolupracovníkmi vo svete.

[1] František, *Homília*, 7-III-2019.

[2] Ibid.

[3] František, *Regina Coeli*, 17-IV-2016.

[4] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 250.

[5] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 49.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/utorok-po-4-velkonocnej-
nedeli/](https://opusdei.org/sk-sk/article/utorok-po-4-velkonocnej-nedeli/) (12.04.2026)